

DOZNAWANIE (3) sb n

o jasne, pierwsze a pochylone, drugie jasne.

G doznawaniã (1). ◇ I doznawani(e)m (1). ◇ L doznawaniu (1).

Sł stp brak, Cn s. v. doświadczenie, Linde brak.

Doświadczenie, wystawianie na próbę, poddawanie próbie, próba; badanie, dociekanie, indagowanie; experientia, experimentum, expertio, exploratio, periclitatio, periculum, specimen, spectamen, tentamen, tentamentum, tentatio Cn (3) : kufzenia (marg) Al. doznawania. (-) mego [experimentum mei PolAnt; tentationem meam Vulg] [...] nie zgárdziliście BudNT Gal 4/14 marg.

W połączeniu szeregowym (1): Lecz my rozumu/ nauką pilnością/ fłuchaniem/ doznawaniem/ nabywać muším. SkarKaz 45b.

Szereg: »doznawanie abo opowiedanie« (1): A w tym doznawaniu ábo opowiedaniu bywaią [członkowie społeczności] pytáni/ á częstokroć też/ á zwłazczą prości/ bywaią o wżyftkich Artykulech wiary Krześciánfkiey nauczáni WujJudConf 223v.

Cf **DOZNAWAĆ**

KN